

Ab ciclista tan divina,
 un no 's cansa de viatjà...
 No té mes que demaná,
 y l'acompanyo á la Xina
 com qui al pis del costat va.

De dijous á dijous

LA TRENCADISSA

TIRA peixet los vidriers, si cada mitj any 's presentés una trencadissa com la del diumenje passà! Ells si que podrian posar lo gremi baix la advocació del gloriós Villaverde qu' encare que no es cap sant; á la quinta 'ns vol fer tornar sants als espanyols á copia de gastarnos la paciència.

O sinó podrian fer com un vidrier amich meu, qu' ab l' irreflexiu entusiasme de 'ls primers moments, aná á ferse fer un cent de targetas ab una vinyeta de la fortaleza m. Idita, y la inscripció següent:

"AL CASTELL DE MONTJUICH"

GRAN FÁBRICA DE VIDRES

Desqüento en dias de revolució.

Targetas que, per poch, casi li ocasionan un disgust, puig la primera que reparí aná á mans d' un de la policia judicial y com l' amo del colmado autor d' aquella «falla» per poch tiran al vidrier per... portas.

Pero en lo mon tot son contrastos; si 'ls vidriers no tenen prous paraulas per alabar la conmoció popular del diumenje, fins al extrém de que alguns del gremi, suministravan palets gratis a's amotinats, en cambi altres que no son vidriers 's planyen amargament de la irreflexiva pedregada que 'ls hi ocasioná quantiosas pérduas en sos interessos.

Y la veritat es que no 'ls hi falta rahó als que aixís 's planyen, perque los que diumenje, dilluns y dimars s' entretenian en anar tombant fanals y csmicolant vidrieras demostraren d' una manera bastant cumperta, que son espanyols y catalans per equivocació. En la Casfria viurían com lo peix al aygua.

Molta gent y jo—que també formo part de la gent—nos preguntavam ab certa mena de dolorosa sorpresa, los dias de la trencadissa.

¿Pero quina relació tindrán els fanals públichs y 'ls aparadors particulars ab los presupostos de 'n. Villaverde? ¿Quina solidaritat pot existir entre 'ls cristalls de Sant Gobain y las aventuras homéricas del cabo Botas?

Y la veritat avants que tot. Aqueixa es l' hora que ni jo—ni la demás gent—havém trobat la solució d' aquest enigma.

Los vidres de 'ls fanals públichs son propietat de la ciutat y la ciutat ha de pagarlos. Los vidres particulars son propietat de 'ls comerciants é industrials.

Aixó vol dir que qui pagarà 'ls vidres trencats será 'l mateix poble que va trencarlos, perque l' import de 'ls vidres anirá inc'ós en los p'gos de consums ó en los articles que compri en las botigas.

Y ara fassin lo favor de dirme si no es serzillament

estúpit trencar vidres pe 'l gust de pagarlos després.

A bon segur que 'l govern al enterarse d' aquest exabrupte popular haurá exclamat com l' arca'de del quiento.

—¡Pues ahí me las den todas!

Y fins lo tinent Portas al heure esment del moviment popular, haurá exclamat també pe 'l seu sarró.

—Valga que no tinch lo cap de vidre.

Hi ha qui sosté que la diversió de diumenje fou únicament un aprenentaje de tiro al blanch per afinar la punteria y luego passarse de fadi rompent caps de polissonts.

No será tant; podria arriarse á n' aquest cas si 'ls polissonts fossin com los vidres, senzills elements decoratius. Pero 'ls polissonts al revés de 'ls vidres, portan sabre, 's bellugan y si's corren darrera de 'ls que tiran proyectils.

La punteria no mes va ensajarse en los tranvias del Ing és y de las resultas, varios passatjers van surtir ab lo cap plé de xiribechs.

Aquesta es la manera de ferse simpà ichs los manifestants al pob'e sensat. La revisió del procés de Montjuich pot dir: e que ja está feta després de tanta trencadissa.

Que 'm permetin los apreciables *artillers* del populatxo, però si la causa de la revisió guanyá un cent per cent ab lo meeting del Nou Retiro, los palets y la grava del mateix dia restaren bastantas simpà is á la causa de la revisió.

No es d' aquesta manera com se defensen las bonas causas.

Las bonas causas 's defensen ab la constancia, la energia y la calma.

Lo altre es anarsen per las brancas...

—¡De 'ls fanals!

BERTRAN DE L' OS

PRIMAVERENCA

Tendra porceila qual esclat comerça,
foat de rosada que cap sol aixuga,
nú de las flayres que l' Abril escampa,
llabi de porpra.

Tu que la fibre del amor fas creixe,
tu que les fibres de mon cor fás moure,
obra tes fulles de mon llabi als besos
plascévols sempre.

Així una eterna primavera goses
y de la abella lo fib ó may sentes,
com ésser vullas la primer' celistia
de ma ventura.

Jamay l' aubada tos colors desuse
ni de les aures ob idada sias,
com una volta del afany que 'm mata
vullas curarme.

Trenca la cinta que tes fulles cobla
y ton mantell de virolalls rumbaja,
óbram ton cálzer que l' amor es vida
y amor te porta.

FRANCESH UBACH Y VINYETA.

LOS MEUS AMORS

Hi tingut jo relacions
ab xatas, rossas, morenas...
ab donas de totas menas,
tota classe y condicions.
Y no sent exagerat,
com Don Joan, dich molt formal,
tota la escala social
hi corregut, de vritat.
Mes dich mal, y recifico,
una monja 'm falta aquí.
No la vull pas conseguir;
son del clero y no m' hi fico.
Hi tingut amors senzills,
amors fàcils, sols de fira,
com també d' aquell que tira,
plé de escolls y de perills.
Lo primer ¡y quina pel!
Que n' era de retretxera.
Un serafinet d' aiguera...
¡qualsevol pert lo cervell!
Com memoria tinch molt poca,
tornant á casa á la nit
'n lloch d' anar dret al llit,
'm perdía ¡que tanoca!
Mes lo gueto va ensumá
mas frequentas distraccions

y sense contemplacions
mon amor vá despatxá.
Mes tart... foll, ab ferm deliri,
'n festejava una nena,
valentne també la pena;
pro primeta com un ciri.
Romántica, tot poesia;
mes vaig plantá aquells amors;
ab caramellos y flors
la butxaca s' escorria.
Vaig buscá 'l modo barato
conquistant una casada.
¡Una dona be'n plantada!
S' hi passava molt tè 'l rato.
¡Es un fàstich dels marits!
un día tot... enrahonant hi
ell 'ns vá atrapá infraganti
y vam quedar dividits.
Y jo mes dividit qu' ella,
puig que fet un lleó humá
tal garrotada 'm donà
que 'm vá partí una cos' ella.
No vo'guent mes compromís
visitava una tal Sara,
sent orfe de pare y mare
vivía sola en un pis.

Com m' estimava ¡pobreta!
me donà recort tan grat
que per deixal tot borrat
me costa alguna pesseta.
Tenint ja tants anys de práctica,
per fi m' ha arriat lo modo
d' estar bé y ab acomodo.
Es quèstió de molta táctica.
Hi trobat un *angelet*
que als cincuenta ja s' arrima.
Y per probá que m' estima
sempre 'm dona algún bitllet.
Sabent qu' es indecorós
rebre dinés d' una dona,
los tinch jo molt poca estona,
ab un altre 'n faig endós.
Y li venen molt rebé;
es ella una baylarina
que ab los peus fa feyna fina,
y lo cap també es lleugé.
Y aixís 'm passo la vida;
ningú perfecte hi ha 'l mon;
los meus mals-de-cap ne son
festejà fort y sens mida.

TRENCA-PIATS,

DE PÉU DE BÀNCH

—Admirém á la Providencia (deya un ximple)
que ha fet passar 'ls grans rius per las grans pobla-
cions.

—Avuy he tingut ocasió (deya un boig) de con-
templar á un *Excel·lencia* y á un *Altesa*. L' Excel-
lencia era l' home més fastigós qu' he conegut; y
l' Altesa no tenia més que quatre peus, y un través
de dit... de front.

—¿Héu vist mania com la d' aquell marquès que
té tants caballs? (deya un beneyt). Se fa fer un gran
hòtel, sent aixís que lo que necessita es una gran
quadra.

—Jo tinch un *tio* capellá (deya un *tarit-larot*) que
diu missa al demati, y á la tarde ja no sab lo que
's diu.

FESTAS

MAJORS

Tenim lo gust de participar á las societats
recreativas y á tota clase de centres de pobla-
cions ahont tinga de celebrarse festa major,
que hem acabat de confeccionar en nostres
tallers, un surtit inmens de artístichs cromos
desde 'ls mes senzills y económichs als mes
preciosos y elevats de preu, propis pera

PROGRAMAS, INVITACIONS

TITOLS de SOCI, de FORASTEK

y de ABONAT, etc., etc.

PREUS INCOMPENSIBLES

CARNETS DE TOTES CLASSES

LITOGRAFIA BARCELONESA de
RAMÓN ESTANY

6, CARRER DE SANT RAMÓN, 6

LES PESTES D'AQUEST ANY...

Son tres pestes qu' amenassan á la infelissa nació; si la primera es dolenta, las altras dos son pitjó.

LA BUBONICA.

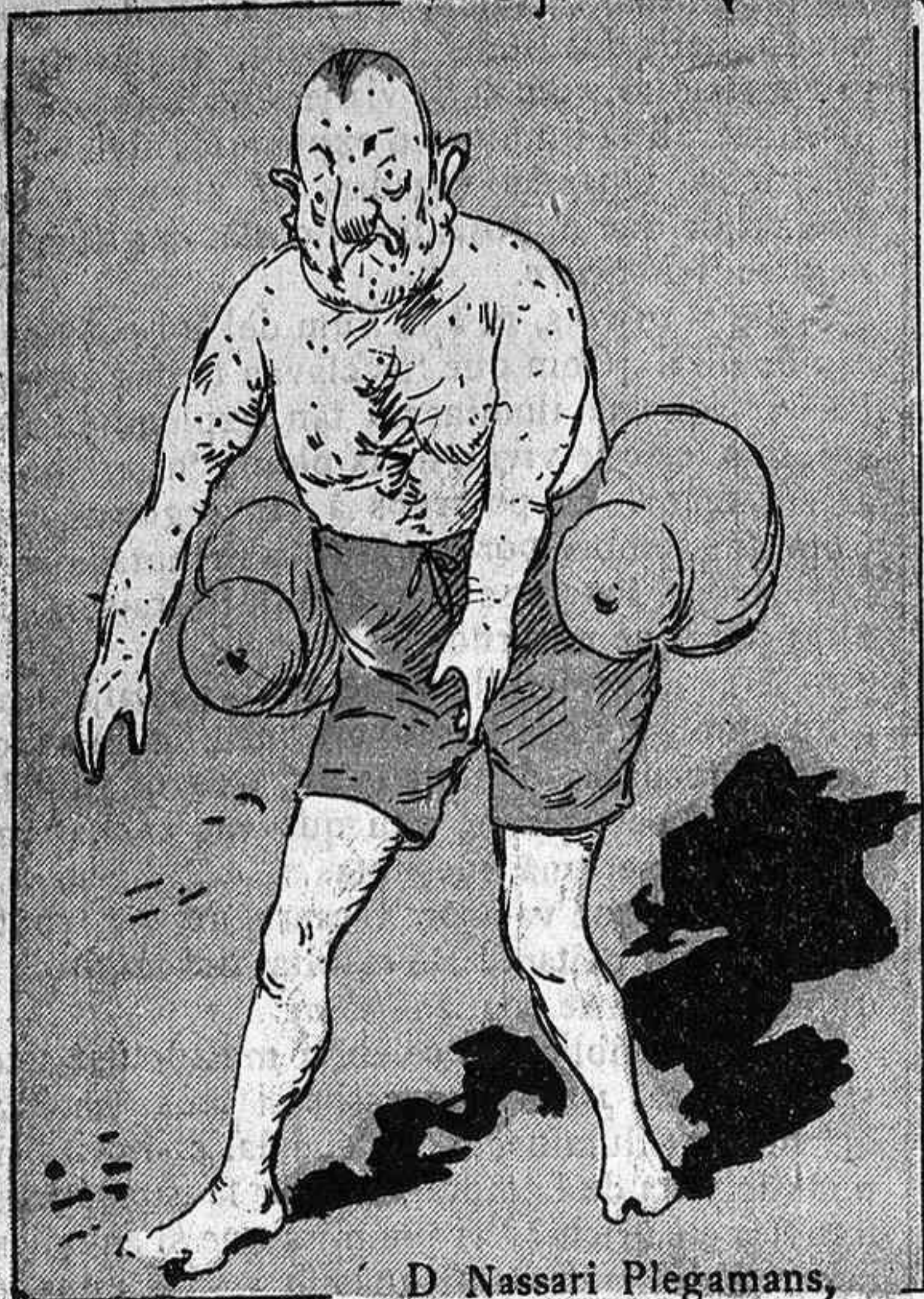

LA "VERDE"

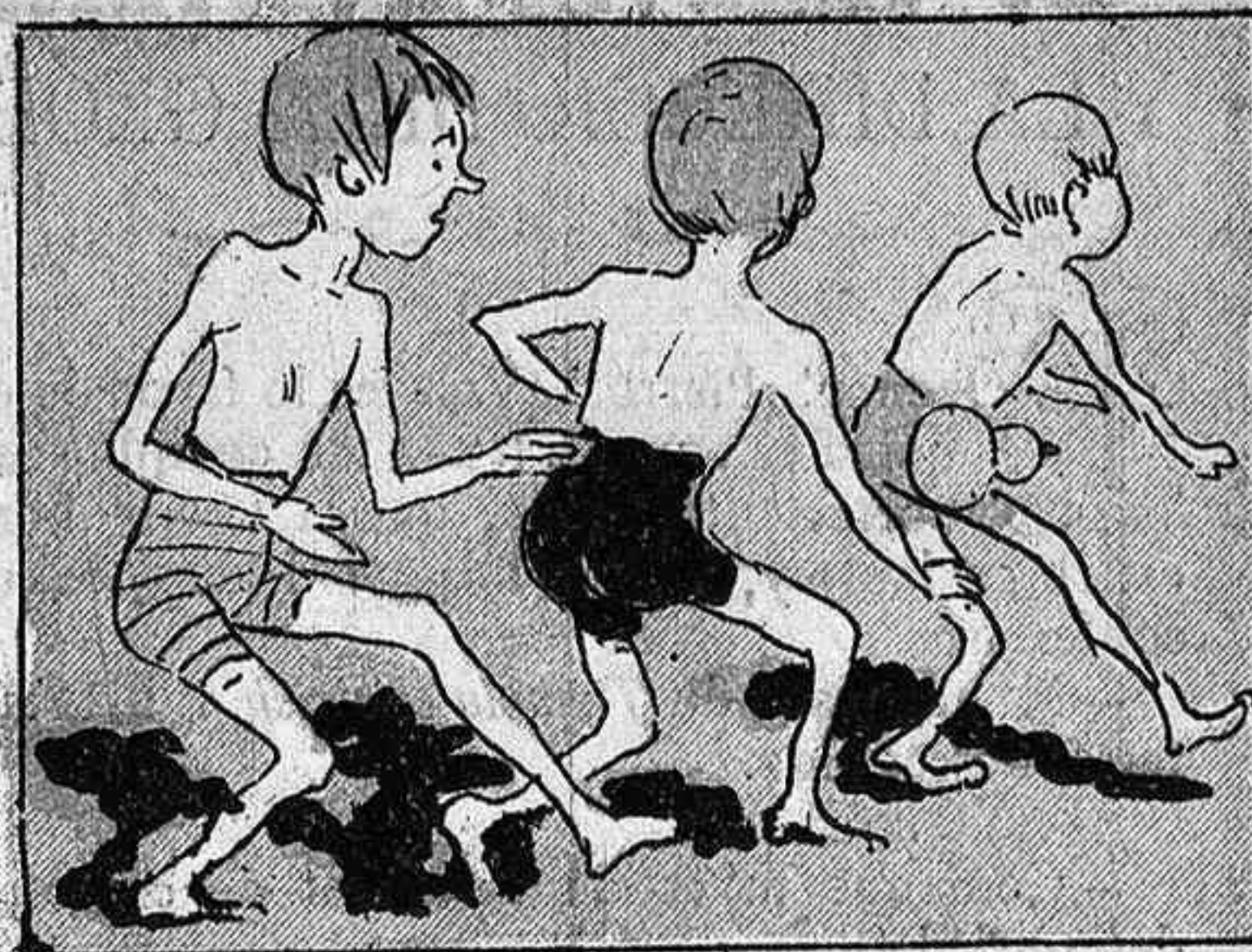

LA QUE S'ENS PREPARA.

LOS PRIMEROS BANYISTAS

D Nassari Plegamans,
magaizemista de grans,
:l mar; lector, veurel pots;
abont lo portan los granots.

Tota aquesta tropa nana
se banya... per fer campand.

Per l'aygua aquet no delira;
pero 'l seu amo li tira.

Dos esllanguits modernistas
que la seba han agafat,
de que un home remullat
está á punt de fer conquistas.

De rabiós temperament,
si no 's remulla, s' encèn.

LO TRANVIA ELÈCTRICH Y LA DIRECCIO DELS GLOBOS

PIERROT! ¡Pierrot! ¿Vols fer lo favor de dirme quina es aquesta feyna tan complicada que portas entre mans, que ja ta un' hora qu' estich parlante y, com si t' diguès Llúcia, tu no 'm contestas?

—M' haguessis dit *Tranvia elèctrich*, t' hauria contestat desseguida.

—¿Y aixó?

—Com que m' estich calentant de cascos, pera descobrir la direcció dels globos.

—Ara sí que no t' entench. ¿Quina relació tè 'l tranvia elèctrich ab la direcció dels...

—La mateixa que la mort ab la vida. Mira, Tomasa; si jo 'm basquejo pera descobrir la direcció dels globos, no es per' que diguin las Academias que soch un sabi, sino per escapar-me dels mals jochs del tranvia elèctrich.

—Pero ¿no diuen qu' aqueix tranvia representa al Progrés?

—Si s' expressan perque corre mes qu' un mal esperit, bueno; pero per lo demés, no representa altra cosa que l' ambició d' una Companyia, que no 's preocupa de que 'ls seus vehiculs nos aixafin com una coca. Si jo no invento la direcció dels globos, estèm perduts.

—Y qué lograrás ab aixó?

—Mirarme 'l tranvia elèctrich á vista de pájaro. Lo qu' es á peu, jo per las Rambblas no hi passo. Si vols englobarte ab mí, ja ho sabs, disposa...

—¡Pierrot, jo, com á carinyosa muller teva, penso no abandonar-te may, encare que vulguis portarme á la fonda, pero hi sentit dir que l' arcalde havia donat ordres pera que 'l tal tranvia moderés la seva velocitat...

—¡Això has sentit dir! ¡Donchs ja pots assegurar qu' ara anirà mes depressa que may! Ja ho tinch reparat: quan los arcaldes donan un' ordre, aumentan los abusos. Aquí basta qu' una autoritat mani naps, pera que nosaltres fem cols ¿Que no sabs lo que pasa aquí á casa? Quan jo, en us de la meua autoritat marital, te mano que 'm donguis lo dinar á las dotze, tu no me 'l posas á taula fins á las sis de la tarde.

—Sempre tan exagerat ..

—Ja 'm faig cárrech de que en tenen la culpa las vehinas, pero...

—Pero quan se vol mal á un gos se li diu qu' es rabiós. Ja veurás com lo tranvia elèctrich anirà á pas de tortuga, y no mes aixafará, á n' aquells que, per favor, demanin que 'ls tregui d' aquet mon de monas.

—¡Ca, sombrero! Sent inglesos los seus amos, caminará sempre com un llamp. No veus que 'ls inglesos están acostumats á corre darrera dels seus deutors...

—Vamos, vamos, que aquets tranvías deixan enrra als antichs.

—¡Es clar! ¡Com que corren mes!

—No vull dir aixó: Me refereixo á la comoditat,

á la iluminació.. Home, home, no poden compararse aquells dos llums de petroli, que sempre feyan mala cara, com si 'ls viatjers no haguessin pagat lo bitllet, ab la iluminació espléndida dels tranvías elèctrichs. Quantas vegadas, tu mateix t' havías queixat de que ni posantse al costat del llum podía llegirse 'l *Noticiero*.

—Bé, si tu vols, ni á la llum del sol pot llegirsen cap de diari ¡Com que 'ns clavan tantas garrofas!... Pero d' aqueixa iluminació tan espléndida dels d' ara, tots los que vivim de la ploma 'ns en queixém amargament. Es posarnos á la vergonya pública. Com que sempre portém la roba reventada per varias bandas, los passatjers, durant lo trajecte, no fan altra cosa que mirarnos los forats.

—Aixó es preferible á que molts passatjers pessiguin, com avants, á la senyora que tinguin al costat. No t' enrecordas d' aquella nit, que un capellá va atrevirse á pessigarme, y tu que vas adonarten vas ferlo sortir per una finestreta..

—Prou, y que va anar á caure de cap contra 'l tronch d' un plátano! De resultas del tanto va estar quinze dias sense pogué celebrar...

—Pero 'l públich va celebrar molt lo teu acte.

—Tomasa, ¿sabs que casi-casi tens rahó? ¿Sabs qu' aqueixa iluminació espléndida, casi-casi baix lo punt de vista de la moral, me 'ls fa simpátichs los tranvías elèctrichs? Perque mira que si aquellas plataformas dels antichs poguessin parlar... que 'n dirían de cosas!

—Y després, Pierrot, los lladres se valían d' aquella obscuritat pera robar agullas y portamonedas. Y quan plovia, 't mullavas ..

—Y 't torravas, quan feya sol. Ja ho veig, Tomasa, si 'ls tranvías elèctrichs anessin mes poch á poch y no atropellessin als viandants, foran una gran cosa. Pero encare que 'ls toleri, no estará de mes que continuhi las investigacions sobre la direcció dels globos.

—¡Vaya una manía!

—No ho creguís, Tomasa; ab tranvia ò sense, estém sobre un volcá. Y avants de cremarnos, com que 'l qu' está cremat, es capás de fer cent mil desgracias... y un hom, per altra part, té por de perders, valdrá més que per alló de que *ni de bromas ni de veras, ab ton senyor vulgas partir peras*, nos enfilém al globo, y que vinguin quan vulguin.

—Pero ¿qui es qu' ha de venir?

—Si no dormissis al meu costat, sobre l' únich matalás de llana que 'ns queda, t' diría, Tomasa, que dorms á la palla. No t' has enterat, desgraciada, de que un senyor de Madrit que 's diu Vilaverda y que jo li diría Vilamer... nos vol treure hasta la última gota de such. Si, dona, aixís com lo Júpiter tonante llensava manats de llamps y centellas aqueix vol llensar feixos de recaudadors de contribucions á totas las provincias.

—Donchs, digas que si l' un era tonante l' altre es un tunante.

—Justament, Tomasa. Si 's diu qu' hasta ha posat una contribució als que recullen burillas...

—¡Verge santíssima! ¡Pobres homes!

—Diu que tenía por que 's fessin massa richs.

Per lo tant, noya, nosaltres, avants de que 'ls recaudadors se 'ns emportin, d' ordre del Sr. Vilaverda las pobresas que tenim á casa, las posarem al

globo, nos enfilarem nosaltres al aerostato, y quan estiguem enlayrats, si algún recaudador nos fá senya ab la má, que baixem pera donarli quartos, li contestarem fort, ben fort, pera que 'ns sentin desde Madrid:
— ¡Digui al Sr. Vilaverda, que si vol cobrar, que puji aquí dalt!

Pierrot de LA TOMASA.

EPÍGRAMA

— ¡Mare! ¡mare!
— ¡Qué?
— En Peret...!
— ¡Vaja acaba! ¿Qué ha sigut?
— Ha pegat al geperut.
— ¡Pobre home! Si que es mal fet.

TERCETO

Composició molt galana
feta ab música de pas,
perque es un pas—triple gras
que se sent cada setmana.

La Tuyetas de ca 'l Quirse
s' ha casat ab en Francesch.
Jo, que coneix á la Tuyas,
dich: Francesch, ¡ja estàs ben fresch!

Feta á monyos, coloraynas,
y extremada en lo vestir,
la Tuyetas, de soltera
moltes cosas feya dir.

A missa jamay s' hi estava
del modo que mana Déu;
puig, mirant d' un cantó al aire,
resar li sabia gréu.

Als dematins, per la plassa
no feya més que voltar,
desitjosa de ser vista,
y afanyosa d' agradar.

Comprant la teca á la tenda,
may li venia d' un quart...
La major part de mitj dias
feya 'l diná una hora tart.

Sa mare, prou la renyava...
No feya cas de cap reny.
— Veyám li deya sa mare,
Tuyetas, quan tindrás seny.

Al cassino, cada festa
anava á ballá ab en Piu:
un xicot que la sab llarga;
un xicot que 's pert, de viu.

Ella n' estava ben boja
per en Piu, son ballador;
y encegada no notava
que 'n Piu era molt traydor.

De que 'n Piu y la Tuyetas
festejavan d' amagat,
n' anava plena la vila...
¡Bé massa 'ls ho han criticat!

— ¡Quin escándo!, tothom deya;
— ¡Quina móssa! deyan molts...
Més, ella, ¡dàli que dàli!
A totas feya la póls.

Sa mare, prou la renyava...
No feya cas de cap reny...
— Veyám, sa mare li deya,
Tuyetas, si posas seny.

Ara, 'n Piu y la Tuyetas
fá temps—diuhen—que han renyit;
empró, aprop de la riera
els ha vist algú, de nit.

Com del rum-rum que corria
tothom n' haguè un xich d' esment,
ell y ella van fer de modo
que no 'n parlés més la gent.

La mare d' ella, confiada,
no haventli de fer cap reny,
và dirli:— Veyám. Tuyetas,
si haurás per si posat seny.

En Francesch vá demanarla.
quan en Piu la va deixar...
La mare d' ella ¡que tova
poguentla al fi acomodar!
Més, com que 'n Piu y la Tuyas
fán terceto ab en Francesch,
es per aixó que jo deya:
— ¡Ay, Francesch, qu' estàs ben
(fresch!

PEPET DEL CARRIL.

A LA LLUNA DE VALENCIA

No solament en la nostra terra, en tota la Península ne té fama la lluna de Valencia. ¿Voldria dir asó qu' es diferent la lluna de nostre país? ¿Volgueren significar los nostres avis que es mes bell lo astre de la nit de la ciutat del Turia qu' el de altres parts? No hi há tal. Per esta paraula doném á entendre los espanyols, que la persona á qui pugám referir-nos ha tingut mal éxit en qualsevol empresa, qu' en ha eixit mal, que s' ha arruinat, que s' ha quedat en mitj de lo carrer, com solém dirne, etc.

Moltes son les diverses explicacions que sobra lo

seu origen s' ha donat a la frase *á la lluna de Valencia* La que mes probabilitats d' acert presenta, á nostre parer, es la que diu; que ab l' antiga costum que en nostre pátria hi havia de tancar totes les nits les portes de la ciutat al tòch d' oracions, quan apareixia la falla dalt la torre apellada Micalet, donant llóch á que molts habitants de la mateixa se vejessen obligats á pasarne la nit al ras en una replassetta que, rodejada de banchs ahont dormien, n' hi havia per ahont avuy está la entrada de l' Alamera, á la vallada de lo pont del Real.

Tal, segons rasonables opinions, es l' origen verader de lo refrá que 's diu de *quedarse á la lluna de Valencia*.

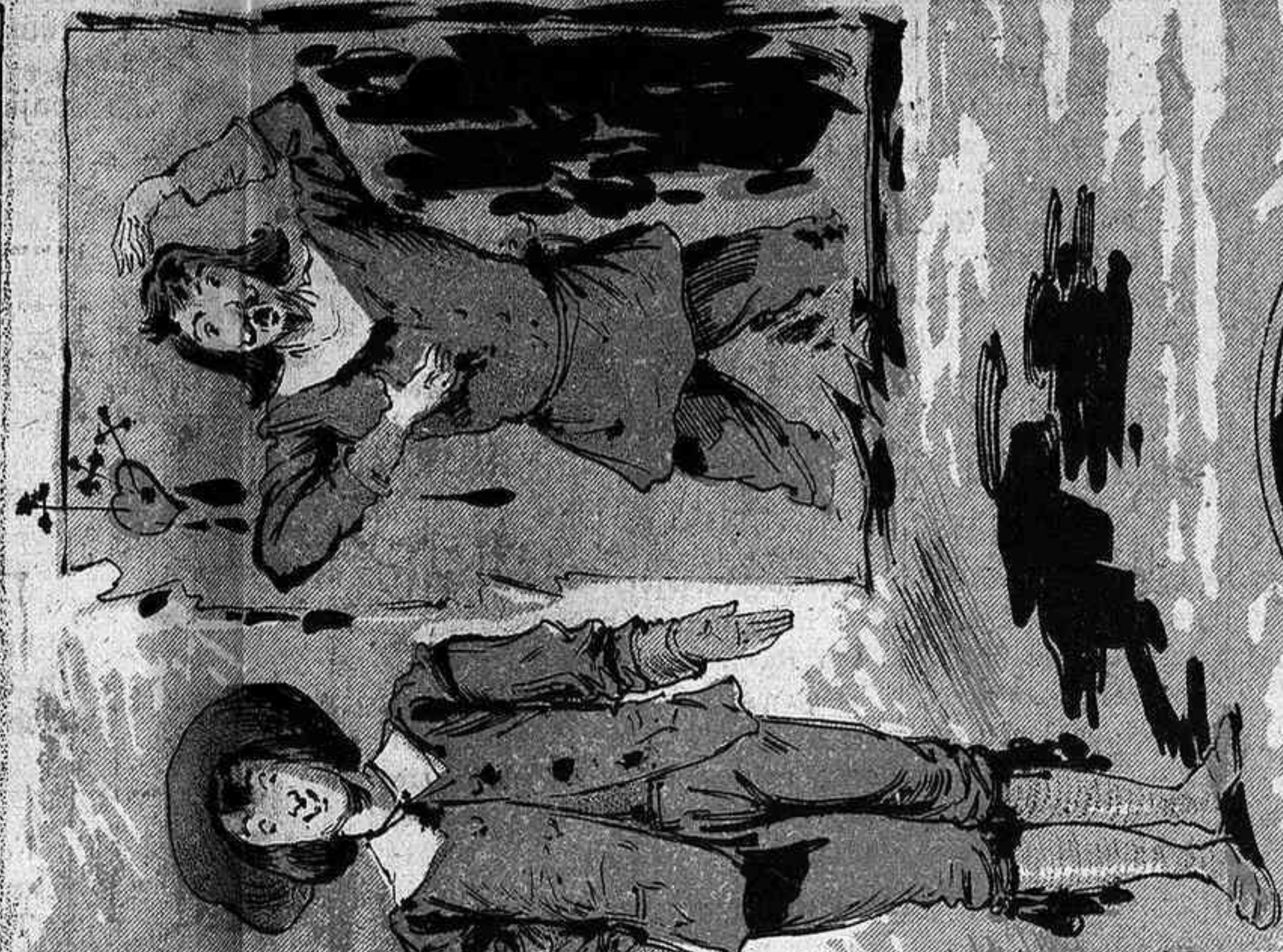
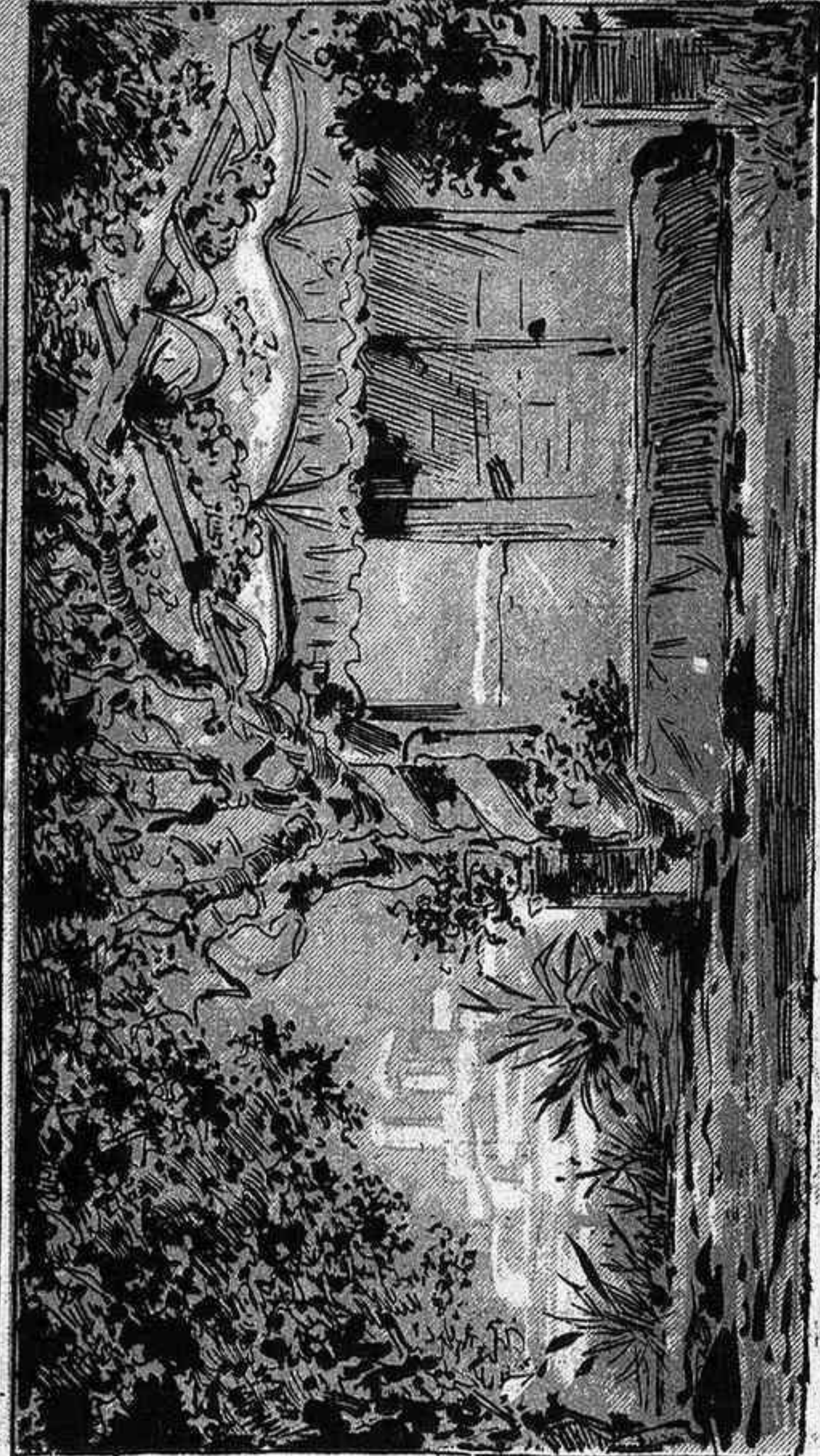

LA TOMASA

LOS GRANS EXITS TEATRO CIVOLI

Per J. LLOPART

BUJAS DE CARRA

Sarsuela en 3 actes arreglo de la célebre obra de Rojas Zorrilla per los Srs. Luceño y Shaw, ab música del notable músich catalá Amadeu Vives.

LIRICH

Per haver complert sos compromisos ab la Empresa d'aquet teatro, diumenje últim se despedí la companyia Thuillier-Cobeña que ab mes honra que profit, ha donat las funcions compromesas.

En la passada setmana s'estrená un drama titulat *Rosario*, que ab tot y anunciar los cartells que era *precioso*, no hi sapiguerem veure la *preciositat*.

Sols s'aguantá una nit en lo cartell en *justo premio d su. .belleza*.

TIVOLI

Com siga que *Don Lucas del Cigarral* cada dia obté major éxit, degut sens dupte á la rica instrumentació de la partitura, se ve representant á diari, havent alternat en sas representacions ab la Srta. Gurina y Sr. Casañas que desempenyavan los personatjes D.ª Isabel y Pedro respectivament, la Srta. Domingo y Sr. Simonetti que ab acert desempenyan sos *roles*.

CATALUNYA

L' éxit de la companyia Gravina ha sigut sens dupte la opereta de Offembach *La bella profumiera*, d' argument sumament pujat de tó y que ab tot, ha sigut del complert agrado de la concurrencia que cada dia en major número ha assistit demanant ab verdader entussiasme la repetició de varias pessas musicals, entre ellas un preciós vals en lo final del según acte que cantan ab molta discreció los artistas de la companyia y *tocan y executan* ab sens igual *desenfado*, de manera que sembla se trobin sols y á... las foscas.

La música de dita opereta, es fresca y joganera com de dit célebre compositor Offembach, un dels mestres mes notables que hi ha hagut per aquest género.

Dimars tingué lloch lo benefici del Director de la companyia Sr. Gravina, qui á pesar de las circunstancias anormals que hi han hagut en la passada setmana se veje favorecudissim, evidenciantse las moltas simpatias que s' ha captat en la curta temporada que ha actuat en aquest teatro.

De lo programa que executá, ne formá part una parodia del según quadro del quart acte de la ópera *Il Trovatore*, que mes que propia pera *serata d' onore* ho fora pera ignocentada.

(No li alabém lo gust, per mes que demostrá possehir molta xispa.)

Pera avuy anuncia lo seu benefici la simpática tiple Srta. Morosini, que ha escullit la preciosa opereta de Offembach, *La bella profumiera*.

Creyém que sos admiradors, correspondrán degudament.

Pera demá s' anuncia l' estreno en Espanya de una opereta de gran espectacle titulada *Le 5 parti del mondo*.

Com siga que pera diumenje s' anuncia lo despido de la companyia, no compreném com s' ha deixat pera tan á última hora, un estreno de obra que á resultar, hauria donat entradas.

GRAN-VIA

Diumenje se despedí la companyia comich lirica que ab tan aplauso y sort hi ha treballat durant 10 mesos consecutius.

No cal dir que entre las obras executadas hi figuravan *Gigantes y Cabezudos* y *La buena sombra*, las que han arribat á la 170ª representació.

Interin lo Sr. Güell prepara companyia nova que sabém tracta de portar *algo* extraordinari y que cridi l' atenció, pera dissapte y diumenje próxim anuncia ópera italiana ab un *quarteto* escullidissim, ja que está compost de las Sras. Nandini y Gay y Srs. Morini y Mestres, baix la direcció del mtre. Petri, sent las óperas designadas *Il Pagliacci*, *Cavalleria rusticana* y *Gli Ugonotti*.

NOU RETIRO

La companyia lirica que actúa en aquest teatro, desde dimars conta ab lo refors de la tiple Srta. Ortiz y se anuncia ademés lo debut de la Sra. Raso, y en quant á novetats teatrals, pera avuy hi ha en porta l' estreno de *Varietés*, desproposit comich lirich en un acte y varios quadros, original dels Srs. Montesinos y Frutos ab música dels mestres Zavala y Lleó, qual obra sigué estrenada ab gran éxit en Madrit en lo mes de Mars últim.

JARDI ESPANYOL

Ab tot y lluytar ab las anormals circunstancias, la Empresa d'aquet punt de recreo no 's dona per vensuda, y á una gran varietat de cartell, procura que la companyia sigui tot lo nutrida possible, per lo que desde ahir ne forma part la graciosa tiple Srta. Queteuti, ventatjosament coneguda de nosaltres.

UN CÓMICH RETIRAT.

AUBADA

Li plau passar las vetllas, falaguera,
Ab son bras nu giravoltant mon coll,
Y aclucadeta d' ulls li plau deixarme
Sobre m' espatlla reposar son front.

Li plau sentir com jo li llix llavoras
Las historias galants dels trobadors
Qu' en son llibre de gestas amorosas
Ne conta 'l Monjo de las illas d' or.

Y 'ns plau als dos passar aixis las vetllas
Ella escoltantme, jo llegint, tots so's
Si no es l' amor que 'ns ve à fer companyia
Arraulit y sentat entre tots dos.

VICTOR BALAGUER.

CORRESPONDENCIA

(Tancada 'l dia 1 er d' aquest mes.)

Son publicables: «A un ricatxo» «A una noya que 'm conquista» y «A una... solfa».

LA TOMASA
TREMOLINS

La cosa s' embolica.

Lo qu' es jo, per are
no surto de casa.

Aquet tal Blasco y Banyas
porta malas intencions

Aixó no es res, fra Candela:
¡Déu 'ns guarda y en Silvela!

A una noya que 'm conquista

Doncelleta, empedernida
missatjera del amor,
creus que m' has robat lo cor
y jo 'l cor ja 'l tinch á dida.

Encara que ré escatimo
lo meu cor no te 'l daré,
perque d' això sols ne t'è
'l qu' estima, y jo no estimo.

Si, omitint mon geni adust
me preguntas:—Bé ¿t' agrado?—
Jo 't respondré ab desenfado:
—Sí; pero... no 'm vens de gust.

Te trobo guapa en excés;
te trobo molt seductora;
mes també 't trobo .. á tot hora
fent los gegants pels carrès —

Y ro creguis ara tu,

que t' aburreixi ab descaro;
jo tinch lo geni tan raro...
que no aburreixo á ningú.

Si vols contá á tas vehinas
que per tu jo estich mitj mort,
no ho podrás dir de tot cor
si no 'm fas beure matzinas.

Si 't plau sé d' un tros de bronze
ja 'm deixo posar l' albarda
lo dijous á mitja tarde...
ò siga per 'llá á las onz.

Con que si per rahons varias
m' ho demanas net y clar,
te duré al peu del altar...
á veurer las lluminarias;

y després, con sé qu' imitas
als que gastan carruatje,

anirém á fè un viatge...
quan dormint somiém *truitas*.

Passarém bé las diadas
¿de ditxosos si 'n viurém!
Aixó, si es que no 'ns matém
á pessichs y... á bofetadas.

Y fins te diré una cosa:
que si aixís plau á tots dos,
tu 'm dirás:—¡Oh, 'l meu espós!—
Jo 't diré:—¡La meva esposa!...

Mes ¿casar? ¡Quinas cansons!
No 'm xafarás la guitarra.
Tu ets dona que gasta... *BARRA*,
jo gasto. . . *pa de crostons*.

A. RÍUS VIDAL

Campanadas

Telegrafian de Londres que 'l primer ministre Salisbury acaba de fer un descubrimient quimich en son laboratorí d' Hasford, ahont passa las horas que li deixan lliures sas ocupacions.

Ministres que tenen temps pera fer descubriments quimichs no poden valer una pipada de tabaco.

Los bons son los nostres, que sols descubriexen la manera de deixarnos ab la pell y l' os, sent ademes una especialitat pe 'ls cataplasmas.

¿Descubriments quimichs?

¿Ab quinas tonterias s' entretenen los ministros inglesos.

Lo dissapte passat fou un dia de dol pera Badalona.

Dos bandos politichs, que 's portan odis africanos, s' abrahonaren y hi hagué derramament de sang.

Un dels dos grupos reb las inspiracions d' un fabricant de galetas.

No es estrany, donchs, que 's repartissin *galetas*, de tan funestos resultats.

Aprenghin de distingir los que sortiren mal ferits de la lluyta, y si poden comptarho, apartinse d' aqueixa farsa que s' anomena politica y d' aquet terrible mal titulat ca-ciquisme.

Alabat per tothom ha sigut lo discurs que pronunciá l' altre dia en lo Congrés lo Sr. Romero Robledo.

Tothom ha convingut en que va posar lo dit á la llaga.

Llástima que 's tinga de repetir un cop mes: ¡Paraulas, paraulas y paraulas!

En la oposició son uns grans homes y al trobarse al canclero tots pateixen dels mateixos vicis.

En lo meeting revisionista celebrat diumenje passat en lo teatro Nou Retiro, l' orador Isart Bula, entussiasmantse per graus, va fer caure primer una copa y luego una ampolla, plenas d' aygua, sobre 'ls papers del inspector Pel ez que 's trobava á la taula de la Presidencia prenent notas.

Pot dirse, donchs que 'l bon Pelaez, va portar los *papers mullats* al Sr. Marina.

Lo Sr. Romero Robledo digué en lo Congrés que haventse perdut la meitat dels dominis espanyols, tal vegada bastaria una lleugera indicació á la Reyna pera que cedis part de la llista civil.

Lo Sr. Puigcerver: La Reyna va fer ja 'l sacrifici d' un milló al principi de la guerra.

Lo Sr. Romero: Potser la Reyna l' augmentará. No s' han de posar entrebanchs á la seva iniciativa.

Té rahó 'l senyor Romero.

No 'l preocupin á n' en Puigcerver los sacrificis dels altres, si no vol trobarse en lo cas d' aquell arcalde que va morir de pena perque á un vehí del seu poble li feren la hermillilla curta.

Diguin lo que vulguin los senyors vidriers, á nosaltres no 'ns enganyan.

Han buscat tots los medis, tant del cel com de la terra, pera deixarnos sense un vidre.

Fa pocas setmanas, una forta pedregada, vinguda del cel, va fer molts vidres á micas. Ara 'ls xicots movent gran gatzara, han trencat á cops de pedra infinitat de vidres dels balcones y fanals de la ciutat.

Senyors vidriers, se 'ls felicita perque no s' entendrán de feyna.

Pero consti, qu' han precipitat los aconteixements, perque farán lo seu Agost, quan tot just comensa 'l Juliol.

Y consti també que Barcelona pateix de *mal de pedra*.

Una imprudència del *Brusi*:

Deya dilluns passat lo diari d' en Mañé y Flaquer:

Sembla que bon número de pares dels joves que s' instrueixen en lo col·legi del Sagrat Cor de Jesús s' han anat a oferir pera acudir personalment a la defensa dels que ab tant zel, intel·ligència y abnegació cuydan de la ensenyansa dels seus fills, ja que 'ls indigna que 's vegin atropellats sense motiu ni pretext dels que consideran dignes de tota consideració y respecte».

Prescindint de la imprudència que representa semblant notícia en los moments actuals, lo que creurá tota persona sensata es que 'ls pares dels alumnos del esmentat col·legi, lo que far n es treurels del establiment dels jesuitas, en prevenció de futurs aconteixements.

Pares tan beneyts com los que vol pintarnos, sols existeixen en lo magi del *Brusi*.

✱

Segons ha denunciat lo periódich «El Porvenir Navarro» en un col·legi d' escolapis, de Pamplona, ha ocorregut un escandalós abús.

Tractantse de escolapis que tenen al seu cuydado un tendre remat d' alumnos, ja pot suposarse de quin abús se tracta.

Los pares que tenen fills en l' esmentat col·legi han corregut a treurels.

Si 'l *Brusi* s' ocupa del fet, dirá que 'ls pares van anar encare a felicitar als escolapis, del mateix modo qu' ha manifestat que 'ls jesuitas del Sagrat Cor havian rebut de part dels pares dels seus deixebles, oferiments de defensarlos contra las iras del poble.

¡Quina falta fan unas bonas estisoras pera castigar als que abusan de las criaturas que tenen confiadas y pera tallar las *p'omas* dels que tan malament las emplean!

✱

L' altre dia a Madrid un tranvia eléctrich va destrossar un carro, matant la mula que 'l tirava.

Es de suposar que l' Alcalde de Madrid, hauria també donat ordre pera que 'ls cotxes eléctrichs moderessin la marxa y que la Empresa del tranvia escoltaria l' ordre com qui sent ploure, com ha passat aqui ab la dictada pe 'l senyor Robert.

A n' aqueixas Companyias, que perque son poderosas s' han posat lo mon per barret, no fora estrany que 'l públich cansat de las *rodas* dels seus cotxes las enjégues a rodar.

✱

Lo dia primer d' aquet mes va pendre possessió 'l nou Ajuntament d' aquesta ciutat.

Cosa estranya: Los tinents d' alcalde que fins ara havian sigut elegits per la Corporació, foren nombrats aquesta vegada, de real ordre.

Y 'l Govern continua dihent qu' es descentralisador.

Pera afirmar semblant heretjia es precis que 'l govern no estigui en lo seu centre.

Acostumat a las prácticas religiosas, nos vol fer combragar ab rodas de molí.

✱

A Narbona han sigut molt ben rebudas las societats corals catalanas.

¡S' han donat entussiasistas viscas a Catalunya!

¡Quina llástima que tots los catalans no haguém pogut acompanyar als coristas en son viatge y quin llástima també que tots plegats no poguém quedarnos en la nació veïna!

Con tal de no ser victimas de l' obra d' en *Vilaverde*, fariam qualsevol cosa.

✱

Sembla que son molts los politichs que abandonan las filas d' en Silvela y en Polla-vella, en vista de que compleixen al revés lo programa anunciat a so de bombo y platerets.

Aquets dos pares de la patria, en lloch de portarnos l' anhelada regeneració s' entretenen representant a ciencia y paciencia del pais, lo drama de mala baba, en 3 actes de pressupostos arruinadors y epilech de garrotadas, que porta per titol «Ensarronada fl de sigle».

Recomaném al públich que acudeixi a la representació, provehit de tomátechs podrits y patatas.

✱

Diu «El Noticiero Universal» en sa edició de la nit de dilluns passat, al ocuparse de l' arribada del «Patricio de Satrustegui», que 'l general Rios li havia fet manifestacions respecte del destacament de Baler, que per patriotisme tenia de callar.

Y com que segons sembla, aquestas manifestacions se refereixen a que 'ls frares assassinaren al capitá Las Morenas y al tinent Sr. Alonso, ja saben los lectors lo que enten lo Sr. Peris Mencheta per patriotisme: Callarse 'ls assassinats quan han sigut comesos pe 'ls frares.

Per algo es parent d' un bisbe 'l Director del Noticiero.

✱

A Londres ha tingut lloch un curiós proces entre un periodista y un actor.

L' actor se queixava de que 'l periodista havia negat lo seu talent, usant paraulas un poch duras.

Nombrat un jurat pera calificar lo mérit del esmentat artista, lo fallo no fou gayre favorable al actor, puig en lo fallo se reconeixia qu' era un artista *di camama*.

Pero 'l tribunal, apreciand per altra part que la critica no deu arribar may a l' insult, no ha accedit a una indemnació de 125.000 franchs en concepte de danys y perjudicis com pretenia l' autor, pero ha obligat al periodista a abonar 5 centims al artista criticat.

Si aqueix tribunal arriba a fallar en lo proces de la Suripanta, a n' el nostre amich Ximeno en lloch de condemnarlo a desterro l' hauria condemnat a racció diaria de pollastre y a donar tres surras al seu contrincant.

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

Gabinet dels bunyols: Garrotadas, tiros, punyaladas... morts y ferits. Nos hem convensut de que som tres personas distintas y una sola calamitat verdadera.

Filvela, Pollavella y Durán y Bledas.

Galliner nacional: Per aixerop de bech no hi ha cap gall com jo; pero ja se sab lo qu' es l' aixerop de bech... moltes paraulas y pocas obras.

Mero Bledo.

Rio Revuelto: Un govern com aquet es 'l que 'ns convenia Ell ha sigut causa de la may prou alabada trencadissa de vidres. Que per molts anys pugui fer semblants obras.

Gremi de Vidriers.

Brusi: Tenim noticia de que varios pares dels deixebles de 'ls jesuitas están que treuhen foch pe'ls caixals, al veure que s' amenassa als mestres dels seus vástagos. Pera la seva defensa 'ls han ofert xeringas, mánechs d' escombra y altres armas ofensivas.

Romansos.

Pamplona: Seguim fent de las nostras. no respectant las criaturas que se 'ns confian. Al cap de vall la culpa no es nostra: qui no vulgui pols que no vagi a l' era.

Eskol-Apis.

J. Lucas del Cigarra

*Acto tercer.
Preludi.*

SECCIO DE TRENCA - CLOSCAS

CONVERSA

—¡Hola, Pep, escolteu: ¿Quan hi ha d' aquí al vostre poble?—A caball arribareu al cap de tres quarts; pero Tomás, no us confonguéu: vull dir en lo tren.
—Ja ja.—Y tant mudat ahont aneu?—Al poble que vos heu dit—Y que hi aneu á fer?—També vos mateix ho heu dit avants; qu' es la festa major.

Un de San Gervasi.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7—Nom d' home.
- 1 7 6 2 4 3—Ciutat Alemana
- 1 1 3 4 3—Plasa de Barcelona
- 6 7 5 3—Poble catalá
- 3 1 1—Planta
- 5 7—Nota musical
- 4—Consonant

R. G. G.

GEROGLIFICH

XI

H O M E

I

K S A K

Un de Lleyda.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI
Preus de Suscripció:

- Espanya y Portugal, trimestre. 1'50 pts.
- Extranger id. 2 50 »
- Número corrent. 0'10 »

Tota reclamació podrá dirigirse á la Administració y Redacció

6, CARRER DE S. RAMÓN, 6